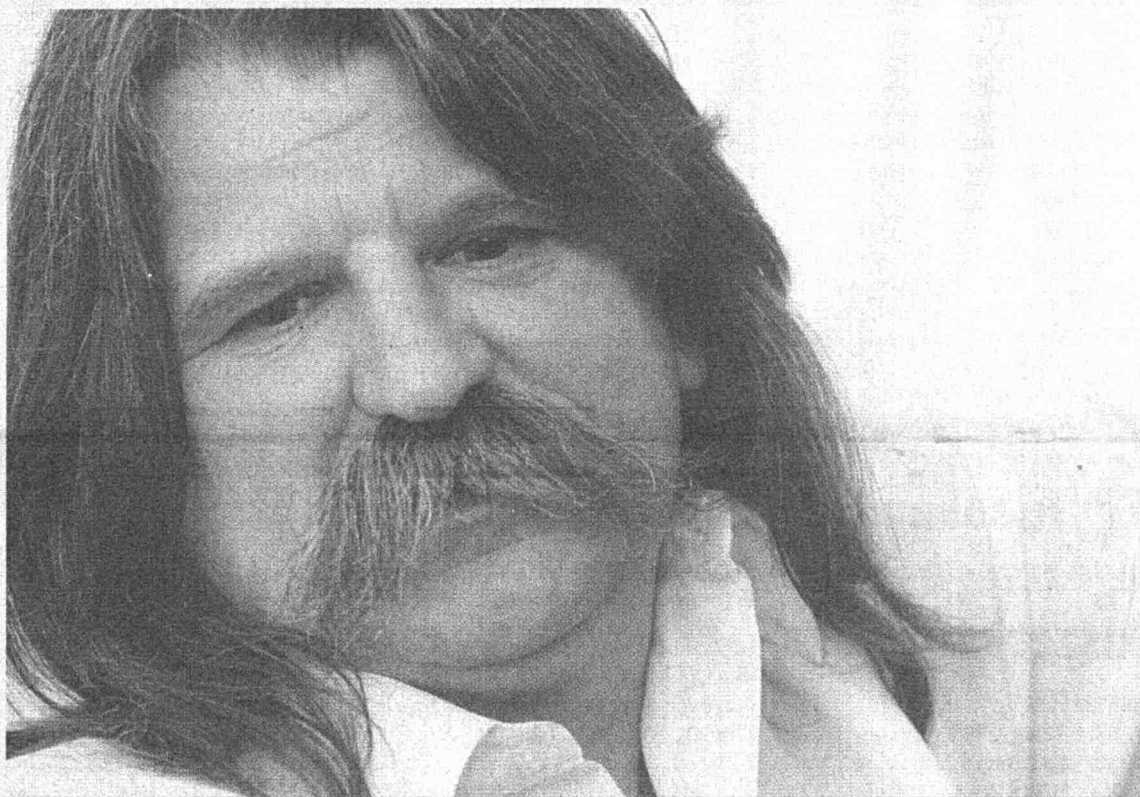

A Fidesz választási győzelme után megszűnteti a magyarok kiszolgáltatottságát

Kövér nem kertel, az SZDSZ maga a rák

„A szocialista banda egyes lépései már súrolják a nyílt hazaárulás fogalmát”

FOTÓ: BURGER ZSOLT

A következő parlamenti ciklusban kétharmados Fidesz-győzelemhez kötötte Kövér László, a Fidesz országos választmányának elnöke lapunknak adott interjújában a titkosszolgálatok teljes átalakítását. Az SZDSZ-ben zajló folyamatokról azt mondta, hogy az a betegség, az a rákos daganat, ami az SZDSZ maga, tovább fog burjánzani a párt eltűnése után is a társadalomban. Az áttétel szerinte gyakorlatilag már megtörtént, az MSZP most semmivel sem különb, mint az SZDSZ legrosszabb korszakában volt. A Fidesz nemzetpolitikája kapcsán kijelentette: ő a Bayer Zsolt-féle elképzelésekhez áll közelebb. Egy magyar nemzet van – nincs határon túli meg belüli magyar világ –, egy normarendszerrel. ☎ interjú 4-5. oldal

Kövér László a lényről, akit Bajnainak hívnak, az SZDSZ nevű rákos daganatról és arról, hogy mégis van remény

Egyes lépések már súrolják a fogalmat: nyílt hazaárulás

Besült az MSZP több robbanófejes ballisztikus rakétája és titkos csodafegyvere, az UD Zrt.-botrány – erről is beszélt lapunknak adott interjújában Kövér László, a Fidesz választmányi elnöke, volt titokminiszter. A lehallgatási ügy kapcsán kifejtette, a kormányoldal az akarta elhíttetni, hogy az ellenzék árnyék-titkosszolgálatokkal rendelkezik, és a Fidesz hatalomra kerülése káoszt teremtene az országban. A politikus nem vetette el, hogy a kormányváltás után lecserélik a teljes titkosszolgálat közép- és felső vezetését.

PÁL GÁBOR-PINDROCH TAMÁS

Mire tippel, lesz következménye Draskovics Tibor bizonyítékhamisítási ügyének, vagy a miniszter kihúzhatja posztján a következő választásokig?

– 2006 ősze, az őszi beszéd kiszivárgása óta Magyarországon semmilyen kérdésre nem lehet egyértelmű választ adni. Gyurcsány Ferenc akkor nem mondott le, így azóta a józan ész, a politikai logika és morálalkalmazhatatlanná váltak. De az MSZP katasztrófatorozata után sem történt semmi, gondolok itt a 2006-os önkormányzati választásra, a 2007-es népszavazásra vagy az uniós választás eredményére. Ezek fényében már az a logikus, ha Draskovics Tibor – és erre lehet következtetni a különféle kormánypárti nyilatkozatokból – a helyén marad, mintha mi sem történt volna.

Viszont Laborc Sándor távozott a Nemzetbiztonsági Hivatal éléről.

– Igen, az előbb elmondottak ellenkezőjére is van példa, ha ritkán is. Laborc kinevezése is botrány volt, hiszen olyan háttérrel, mint az övé, nem vezethette volna egy demokratikus ország szolgálatát. Mára mégis elfogyott a levegő körülötte, és kénytelen volt lemondani. Én még azért bírom benne, hogy Draskovics sem tölti ki a hivatali idejét, ugyanúgy, ahogy a kormányzat sem. A költségvetés elfogadásához az MSZP-nek csak néhány képviselőt kell megvásárolnia. Ha szocialisták a saját berkeiken belül rendet tudnak tartani és sikerül a „felvásárlás”, nem lesz gondjuk. Az ő szempontjukból az a legfontosabb kérdés, hogy az MSZP egységes tud-e maradni. 2006 ősze óta minden lényeges pillanatban, minden döntésben kiálltak a kormányuk mellett. Ezzel persze elsősorban a saját mandátumukat hosszabbították meg. Szó sincs arról, hogy valamilyen elvi, erkölcsi alapon álló lojalitásról lenne szó, csupán egzisztenciális érdekekről. Emellett persze a különböző, a mentelmi jo-

got érintő ügyek is szerepet játszanak a kormány melletti kiállásban.

Hogyan értékeli, hogy az SZDSZ új elnöke, Retkes Attila bocsánatot kért a választóktól pártja bűnei miatt, a fellengzős stílusáért, a nemzetpolitikai kérdések elhanyagolásáért és a korrupciógyanus ügyekért?

– Kicsit elkésett ezzel. Az SZDSZ-ben a gyeplőt eddig egy bolsevista mag tartotta a kezében még akkor is, amikor a bakon Kuncze Gábor ült. Tőlük persze nem vártam sosem, hogy önvizsgálatot tartsanak, és bocsánatot kérjenek. De sajnós – talán az egy Gulyás Józsefen kívül – senki sem volt, aki a hivatalos SZDSZ-ál-

csak az egészségügy, a közbiztonság vagy az oktatás szétverésére.

Állítólag már megszűntek, legalábbis Magyar Bálint szerint pártként biztosan.

– Magyar Bálint nagyon okos ember. Pontosan fogalmazott: pártként. Az a betegség, az a rákos daganat, ami az SZDSZ maga, az tovább fog burjánozni a párt eltűnése után is a magyar társadalomban. Az áttétel gyakorlatilag már megtörtént: az MSZP most semmivel sem különb, mint az SZDSZ legrosszabb korszakában volt.

Laborc Sándor az UD Zrt.-ügybe bukott bele. Miről szolt ez valójában?

– Az MSZP-sek egy több robbanófejes ballisztikus rakétát bocsátottak fel az UD Zrt.-ügy kapcsán. Legalábbis így hitték. Úgy számítottak, ezzel egyszerre mérnek csapást az OTP tulajdonosára, Csányi Sándorra és a mögötte álló gazdasági háttérre. Ebben persze az MSZP részéről személyes leszámolások is szerepet játszhattak, hiszen a kilencvenes években az OTP privatizációjakor sokan közülük hoppon maradtak, így például Draskovics Tibor is.

Kik voltak még a célpontok?

– Az UD Zrt. maga, amely a biztonságpiaci szektor egyik jelentős szereplője volt. Az MSZP holdudvarában, háttérben működő cégek – gondolva a jövőre is – nem örültek ennek. A szocialisták talán még azt is komolyan gondolták, hogy ez a cég a Fidesz árnyék-titkosszolgálat. Ismét magukból indultak ki. Arra számítottak, bizonyítékokat találnak arra, hogy a Fidesz illegális módszereket használt a politikai életben. Azt remélték, hogy ennek az akciónak a kapcsán megtudják, mi mit tudunk róluk, mire kell felkészülniük a politikai csatákban.

Dávid Ibolya és az MDF elnök-választása hogyan került a képbe?

– Az egész ügy kirobbantásának időzítését – úgy tűnik – az MDF-en belüli rivalizálás, az elnökválasztási verseny határozta meg. Dávid Ibo-

lyát meg kellett segíteniük, mert az MDF a kormány biztonsági tartalékának számított. Dávid Ibolyát azért is kedvelik a baloldalon, mert módszeresen próbálja elmosni az MSZP és a Fidesz közötti ellentéteket, a politikájuk közötti alapvető különbségeket. Másfelől egy ideje az MSZP-nek és a kormánynak nincs más ötlete szorult politikai helyzetük feloldására, mint kommunikációs akciókkal azt a képzetet kialakítani, mely szerint az MSZP katasztrófális kormányzásának következményeinél van fenyegetőbb rém is: alkotmányos válság, – Gyurcsánnyal szólva ribillió – alakulhat ki, felbomolhatnak a mindennapi élet normális keretei. Azt akarják sugallni, hogy e helyzet elkerülésének egyetlen záloga, ha a kormány a helyén van, és teszi a dolgát. Persze az NBH főigazgatójának, Laborc Sándornak személyes ambíciói is szerepet játszottak az egész ügyben. Szemlélatomást nagyon meg akarta hálálni gazdáinak az ő méltatlan kinevezését.

És az orosz hatalmi tervek?

– Sajnos, azon motívumok jelentősége, amelyeket eddig felsoroltam, jelentéktelen ehhez képest. Ez az összefüggés arra enged következtetni, hogy ez a banda nemcsak áttételesen szolgál idegen érdekeket. Mindaz, ami a Mol körül történt – különösen az NBH Laborc által véghezvitt úgynevezett átszervezésének tükrében –, már súrolja a nyílt hazaárulás fogalmát.

Ha már itt tartunk, a következő kormány mit kezd a nemzetbiztonsági szolgálatokkal? Szó lehet a lengyel példáról, ahol teljes személycserét hajtott végre néhány éve a jobboldali kormány?

– Ez azon múlik, hogy lesz-e olyan kétharmados többség a parlamentben, amely erre hajlandó. Azért mondom így, mert adott esetben a majdani ellenzékben is lehet olyan megfontolás, hogy tegyük már rendbe a nemzetbiztonságot, ennek a kriminális időszaknak vessünk véget egyszer és mindenkorra. Ma ugyanis gyakorlatilag nincs Magyarországnak nemzetbiztonsági védelme. Éppen a Molban végrehajtott orosz ellenséges felvásárlás mutatta meg ezt. Azt állítom, hogy a rendszerváltás utáni nemzetbiztonsági szolgálatok átalakítása, amit Boross Péter nevéhez lehet kötni, sikeres történet volt. Annak ellenére mondom ezt, hogy később, a Horn-érában már történt pártpolitikai célú kormányzati beavatkozás a szolgálatok működésébe, például a Nyírfá-ügyben. A nemzetbiztonsági szolgálatok párt-, sőt brancserdekeknek való alárendelése azonban csak Gyurcsány fellépése után vált rutinszerűvé. Kezdődött a szlovák terrorfenyegetés legendájával, folytatódott az NBH által tett politikai ízü nyilatkozatokkal a gyülekezési jog állampolgári gyakorlása kapcsán. Tóth András átlépte a Rubicont, amelyben most – úgy tűnik – a Szilvásy nyakában cipelő Laborc elsüllyed.

Mit szol ahhoz, hogy Kósa Lajos, Debrecen polgármestere fogadta Bajnai Gordont, régi ismerősként kedélyesen elbeszélgettek egymással, a nyilvánosság előtt legalábbis kerülték az igazán kényelmetlen témákat. Ez éppen azoknak a Hajdú-Bihar megyében élő gazdáknak lehet fura, akiket a Bajnai korábbi érdekltségébe tartozó Hajdú-Bét tett tönkre, többeket öngyilkosságba kergetve.

– Nem vagyunk egyformák, nekem például nagy lelki problémát jelentene egy levegőt szívni, egy asztalnál ülni Bajnai Gordonnal. Kósa Lajos

számára ez – úgy tűnik – szerencsére nem az. Persze más a helyzetünk, én nem vagyok egy megyei jogú város polgármestere, sem a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke, nincsen olyan típusú kötelezettségem, mint Lajosnak. Neki egy nagyváros polgári közössége javára mindent el kell követnie. Ő vállalja azt is, hogy egy Bajnai Gordon-szerű lényvel találkozik, mert ebből a városának haszna származhat. A kényes témák kerüléséről pedig csak annyit: Kósa Lajos a közös sajtótájékoztatójukon is egyértelműen hangot adott az önkormányzati szféra tiltakozásának a működést ellehetlenítő százszázmilliárd forintos elvonás miatt.

Mi lesz a felelősségre vonással? A baloldali média egy nyilatkozatát idézve egyenesen Kövér őszi beszédéről érkezett, amiért azt mondta, hogy az egész társadalmat felelősség terheli az elmúlt évek történéseiért.

– Nem veszem a kezembe az úgynevezett baloldali újságokat. Egy volt MSZP-s képviselő hívott fel a hírrel, aki látta az interjút. Félig nevetve, félig felháborodva beszélt, hiszen nem értette, hogyan lehetett arra a következtetésre jutni a szavaimból, amire jutottak. Valóban beszéltem a kollektív felelősségről. Természetesen nem az elmúlt hét-nyolc év kormányzati baklövésai, gonoszságai mentegésének szándékával hoztam ezt szóba. A demokrácia fundamentumáról beszéltem. A választásokon egy politikai közösség kollektív döntéseket hoz, ezért pedig egyetemlegesen viseli a következményeket. Sajnos 1994-ben Horn Gyulát, 2002-ben Medgyessy Pétert, 2006-ban pedig Gyurcsány Ferencet bízták meg a kormányalakítással. Ez a magyar választóközösség relatív többségének volt a döntése. Az is ennek az országnak a kollektív felelőssége, hogy a 2006 őszi események után hatalmon tűrte ezt a kormányt. Az ember felelős a saját döntéseiért. A kádárizmus azt próbálta az emberekbe beleverni, arra szoktatta őket, hogy nem ők felelősek a sorsukért, hanem majd a politika megoldja az életük problémáit. Ezzel végre szakítani kell, én erről beszéltem, nem másról. Az egyes politikusok gazemberségeit mentegető véleményformáló értelmiségiektől az emberi együttélési szabályok folyamatos leértékelésében társított újságírókon, celebekon, a munkavállalói érdekek súlyos sérelmekor zsiros egzisztenciáik fedezékében lapító szakszervezeti vezetőkön, az őket a nyakukon megtűrő munkavállalókon át a szavazati jogukat komolyan nem vevő választókig – miként egy másik korban Illyés Gyula írta – mindannyian egy-egy szem vagyunk a láncban.

„Gyurcsány a hibás” – ahogy nemrég a Fidelitas kampánya hirdette. De hogy ő megtehetette velünk, amit megtett, abban mindannyian benne vagyunk, még ha nem is olyan súlyú a felelőssége – mondjuk – Lendvai Ildikónak és egy Fidesz-szavazónak.

Bayer Zsolt Orbán Viktor meghívsult erdélyi, gyulakutai látogatásáról írt publicisztikájával most a Fidesz állítólagos nemzetpolitikai törekvéseivel került szembe. Legalábbis a Fidesz kommunikációs stábját állította, a Magyar Hírlapnak és a legnagyobb ellenzéki pártnak merőben eltérők a nemzetpolitikai elképzelései. Mi erről a véleménye?

– Van, amikor a Fidesz – a nyári uborkaszezon talán erre mentséggént szolgálhat – nem áll a kommunikációs helyzet magaslatán. Magam sem tudom, hogy a közlemény fogal-

FOTÓ: BURGER ZSOLT

mazói miből jutottak az általuk megfogalmazott következtetésre. Abban a Fideszen belül egyetértés van, hogy az autonómia a megmaradás egyetlen garanciája az elkövetkezendő ötven-száz esztendőben az elszakított nemzetrészek számára. Még azt is megkockáztatom, hogy Bayer Zsolt és a Fidesz kommunikációs feladatait végző képviselőtársaim között sincs erről vita. Az egy más kérdés, hogy az oda vezető úton, a cél eléréséhez szükséges eszközök tekintetében lehetnek nézetkülönbségek. Az lenne a meglepő, ha egy néppártban mindenben egyetértenénk. Egyébként, ha már itt tartunk, én inkább a Bayer Zsolt-féle – most ki nem bontott – „nemzetpolitikai elképzelésekhez” állok közelebb. Számomra egy magyar nemzet van – tehát nincs határon túli meg belüli magyar világ –, erre pedig egyfajta normarendszer érvényes. Ha nincs alku a Gyurcsány-Bajnai-korszakkal, akkor számomra ez nem lehetséges a Markó-Verestőy-korszakkal sem. A kettő között én nem látok alapvető különbséget.

– *Határainkon túl sem egységes a magyar politika, a Felvidéken a gyenge és a még gyengébb nemzeti érdekvédelem között lehet választani, ráadásul megmagyarázhatatlan okok miatt az autonómia tabukérdésnek számít. Erdélyben az egyéni és politikai érdekek mentén létrehozott nagy összehozás ellenére is megosztott maradt a magyarság képviselete. Rosszak a kilátásaink. Változhat a széljárás?*

– Önvizsgálatot kell tartaniuk határainkon belül és kívül is a magyar politikai képviseleteknek, mit akartunk, hová indultunk húsz évvel ezelőtt, s azóta mit értünk el a nemzetpolitikai céljainkból. Ezt nemcsak Erdélyben kell megtenni, hanem bizony a szerbiai magyar politikai elitnek is értékelnie kell az elmúlt húsz esztendőt, hogyan juthattak oda, hogy a Délvidéken – amellett, hogy a háborúk következményeként is ott a legdrámaibb a magyarság népességfogyása – a magyar közösség egyharmada el sem megy semmilyen választásra, másik egyharmada pedig szerb

pártokra szavaz. Azt gondolom, hogy a Felvidéken is lenne ok az elmékedésre az elmúlt húsz esztendő közéleti résztvevőinek. S noha a legkevésbé sem akarnék a határon túli képviselő

”

Ha már itt tartunk, én inkább a Bayer Zsolt-féle – most ki nem bontott – „nemzetpolitikai elképzelésekhez” állok közelebb. Számomra egy magyar nemzet van – tehát nincs határon túli meg belüli magyar világ –, erre pedig egyfajta normarendszer érvényes.

letek helyett, illetve felett ítélni, mégis: ahogy a Fidesznek egy kormányzati ciklussal a háta mögött van felelőssége a magyarországi viszonyok alakulásában, valaki már igazán feltehetné a kérdést például Erdélyben az RMDSZ-nek is, hogy a több cikluson keresztül kormányon lévő párt milyen eredményeket ért el, milyen felelősség terheli az erdélyi magyar közösség helyzetéért, azért, hogy jelentős része a lábával szavazott, azaz elmenekült a szülőföldről, amit nyilván nem jókedvében tett. Az Erdélyben maradt magyarok egyre nagyobb része pedig időről időre a választásokról való távolmaradással tüntet. S ha a román politikai erők mozgását nézzük – különös Basescuét –, elmondható, nincs messze az az idő, amikor a román pártok beteszik a lábukat a magyar területekre, és a szerb példa fog érvényesülni. Ezekkel ellentétben hadd tegyem hozzá, hogy megítélésem szerint a demográfiai, szociális és politikai meghatározókat tekintve legnehezebb helyzetben lévő kárpátaljai magyar közösség pél-

dás teljesítményt nyújtott, hiszen tulajdonképpen már el is kellett volna tűnnie, de – hál’ istennek – mégsem így történt. A relatív népességfogyás itt a legkisebb. Mindez a tisztességes, összetartó, erkölcsileg és intellektuálisan is kiválóan minősíthető magyar politikai elit, a KMKSZ munkáját dicséri, amely még azt is kibírta, hogy – budapesti szocialista közreműködéssel – egy kollaboráns szervezet hoztak létre az ellehetlenítésére. Van tehát remény. ■

pályakép

Kövér László 1959. december 29-én született Pápan. Nős, felesége néprajz-történelem szakos középiskolai tanár, három gyermekük van. 1986-ban az ELTE jogi karán szerzett diplomát. 1988-ban a Fidesz alapító tagja. 1989 nyarán részt vett az Elnéki Kerekasztal ülésein és a háromoldalú politikai tárgyalásokon. 1996-tól a Magyar Polgári Együttműködési Egyesület elnökségi tagja. 1990-től a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Magyar Egyesületének vezetőségi tagja, 1994-től elnöke. 2000. január 30. és 2001. május 5. között a Fidesz elnöke. 1990 óta országgyűlési képviselő, 1998 és 2000 között polgári titkosszolgálatokat felügyelő tárca nélküli miniszter. A parlament nemzetbiztonsági bizottságának tagja, a Fidesz országos választmányának elnöke.